

[Bækgaard.]

mæssigt ved, at der vil komme en ny Lov, saa tror jeg, mange Skatteraadsmænd har det, som jeg har haft det, at de begynder at tilrettelægge og maaske ogsaa begynder paa Beregningerne, inden Loven er vedtaget. Man risikerer ganske vist, at Arbejdet er spildt, dersom der laves Forandringer i Loven, men saa hellere det end at komme ret meget bagefter med det færdige Arbejde.

Jeg vil med disse Bemærkninger om Arbejdsforholdene gerne pege paa, at Arbejdet lader sig ikke gøre i ganske kort Tid, og jeg beklager egentlig, at Forholdet er det, at Lovforslaget har ligget saa lang Tid i Folketinget. Nu kan man naturligvis sige, at en Maaned er ikke saa lang Tid til et saa omfattende Forslag som dette, men paa den anden Side, naar der ikke er Tale om flere Ændringer, end der er gennemført, synes jeg, Arbejdet der kunde være gjort færdigt paa lidt kortere Tid, navnlig under Hensyn til, at der forestaar saa meget Arbejde, inden Loven kan blive ført ud i Praksis.

Jeg ser af Betænkningen fra Folketingsudvalget, at man har til Hensigt at tage Spørgsmaalet, som den sidste Taler berørte, om Betimeligheden af et større Fradrag op til Overvejelse til næste Aar paa et tidligere Tidspunkt. Navnlige dette, at det vil blive paa et tidligere Tidspunkt, vil være meget ønskeligt, for saa forudsætter jeg, at ogsaa hele Lovforslaget og dermed Loven vil blive færdig saa meget tidligere. Saa længe der skal lovgives Aar for Aar — det har man jo ikke altid gjort paa dette Omraade, men det er blevet almindeligt i den Tid, vi er inde i, og det vil maaske ogsaa være nødvendigt, saa længe man ikke kan se saa langt frem i Tiden og overskue, hvordan de økonomiske Forhold ligger — vil det være ønskeligt, at Loven fremkommer noget tidligere paa Aaret, saa at der levnes Administrationen noget mere Tid til det ret omfattende Arbejde, Loven forudsætter.

Det er navnlig den personlige Beskatning, dette Lovforslag angaar, men det indeholder jo ogsaa ret omfattende Bestemmelser om Beskatningen af Selskaber og kooperative Foreninger. Der er ikke foretaget nogen Forandring paa disse Omraader, selv om det maaske nok kunde være ønskeligt at stille efter, at Reglerne blev noget mere forenklet, for de er meget omstændelige for dem, der skal beregne Skattebeløbene, for ikke at tale om de enkelte Skatteydere, der har stor Vanskelighed ved at finde ud af, hvorledes Skatten kan blive.

Men alt dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed.

Som sagt, det meste kender vi i Forvejen fra tidligere Tid; jeg vil udtale min Tilfredshed med de Forandringer, der er foretaget paa den højtærede Ministers Initiativ, og de Ændringer, der er fremkommet ved Behandlingen i Folketinget.

Jeg skal anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg kommer til at tænke paa de Bogstaver, som Christian IV har sat paa mange af de Bygninger, han dels har bygget, dels restaureret, Bogstaverne R. F. P. Vi ved alle, hvordan det fortolkes: „Riget fattes Penge“, og det samme kan siges i Dag. Denne Skattelov er kun en Begyndelse til at skaffe de Penge, som det kommer til at paahvile den højtærede Finansminister at skaffe i det Aar, der kommer, om Ministeren faar Lov til at „leve“, om jeg saa maa sige, saa længe. Derfor er det klart, naar man skal til at behandle et Skattelovforslag som dette, at man saa gerne vil se, om der er noget, der kunde være bedre, mere behageligt for Skatteyderne. Vi havde jo engang en Finansminister, der sagde, at man skulde betale sin Skat med Glæde. Det har jeg nu aldrig gjort, for jeg synes altid, det er saa trist, naar man endelig har faaet samlet nogle Hundrede Kroner sammen, at saa kommer Skatteopkræveren og henter dem. Men man skal jo betale, og jeg tror, at denne Skattelov er Begyndelsen til Indfrielsen af de Løfter, der blev givet under Besættelsen om, at Byrderne maatte lægges paa de stærkeste Skuldre.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Thomsen, der talte for Socialdemokratiet, i, at man havde glemt, at det var dem med de store Indtægter, der skulde betale. Jeg skal indrømme, at selve Prisforskydningerne meget vel kan fortolkes som det ærede Medlem Hr. Thomsen gjorde, men dette er en Stramning af Beskatningen af de mellemstore Indtægter, og det er jo der, Pengene ligger. Det er der for mig ingen Tvivl om, og saaledes maa det ogsaa være, naar disse mange Millioner skal skaffes til Veje.

Jeg er ogsaa tilfreds med, at Merindkomstskatten bortfalder. Jeg vilde selvfølgelig have været endnu mere tilfreds, hvis ogsaa Krigskonjunkturskatten var faldet bort. Krigskonjunkturskatten er med et mildt Udtryk næsten ikke til at have med at gøre. Det bebrejder jeg ikke den højtærede Finansminister, det er ikke muligt paa dette Tidspunkt ogsaa at tage dette Skridt, men jeg haaber, at det i det kommende Aar maa